

Načrt ocenjevanja za predmet: angleščina za šolsko leto 2026/27

1. NAČINI OCENJEVANJA

ŠTEVILO OCEN V ŠOLSKEM LETU

VRSTA OCENE	ŠTEVILO OCEN V ŠOLSKEM LETU
Pisna ocena (redni testi)	najmanj 4
Ustna ocena	najmanj 1
Domače naloge: opisi, zgodbe, poročila, članki, ipd.	po dogovoru z učiteljem
Pisni izdelki: uradna pisma, eseji, ipd.	po dogovoru z učiteljem
Govorni nastop	po dogovoru z učiteljem

Višja raven (četrti letnik):

Dijaki pri dodatnih urah, pri katerih se obravnava snov za opravljanje mature na višji ravni, ne pridobivajo ocen. Dobre pisne izdelke ali uspešno pripravljene govorne nastope, ki jih dijaki izdelajo oziroma pripravijo pri teh urah, lahko na predlog učitelja – izvajalca predmeta oceni redni učitelj dijaka, če izdelek oziroma nastop omogoča ugotavljanje doseganja standardov znanja pri predmetu. Ta ocena se vpiše v redovalnico samo s soglasjem dijaka.

a) PISNE OCENE

Pisne ocene pridobijo dijaki s pisanjem pisnih preizkusov znanja in z drugimi pisnimi izdelki, pri katerih izkazujejo doseganje standardov znanja in učnih ciljev.

Pisni preizkusi lahko vključujejo različne sporazumevalne dejavnosti in zmožnosti, zlasti bralno razumevanje, slušno in/ali avdiovizualno razumevanje, pisno tvorjenje, pisno interakcijo, posredovanje ter jezikovno zmožnost v kontekstu. Naloge niso namenjene zgolj preverjanju izoliranega znanja slovničnih struktur in besedišča, temveč predvsem

ugotavljanju sposobnosti njihove učinkovite in ustrezne rabe v različnih sporazumevalnih položajih.

Dijaki lahko pridobijo pisno oceno tudi iz naloge pisnega sporočanja (pismo, elektronsko sporočilo, članek, poročilo, esej ipd.), pri kateri se upoštevajo ustreznost glede na komunikacijski namen in naslovnika, vsebina, organizacija in povezanost besedila, besedišče, jezikovna pravilnost ter ustreznost jezikovnega registra.

Učitelj ob začetku šolskega leta glede na posebnosti posameznega oddelka določi število in datume pisnih ocenjevanj znanja ter jih zabeleži v načrt ocenjevanja znanja.

V primeru, da je dijak odsoten na dan, ko se piše redni test, ima možnost pisati test in pridobiti manjkajočo pisno oceno v skladu s Šolskimi pravili ocenjevanja znanja Gimnazije Tolmin. Učitelj določi datum in način nadomestnega ocenjevanja.

Po ocenjevanju učitelj analizira rezultate skupaj z dijaki, v oddelku, skupini ali individualno, ter jim omogoči ustrezno povratno informacijo.

Dijak, ki do konca ocenjevalnega obdobja ni opravil vseh predvidenih pisnih nalog, oceno pridobi s pisno nalogo v roku, ki ga določi učitelj. Enako velja za dijaka, ki je bil ob koncu prvega ocenjevalnega obdobja negativno ocenjen. Ocenjevanje poteka istočasno za vse dijake in samo enkrat. Če dijak negativne ocene redovalnega obdobja ne popravi, ima v tem ocenjevalnem obdobju negativno oceno.

V primeru daljše bolezenske odsotnosti, zaradi vnaprej znanih ali drugih opravičljivih razlogov dijak pridobiva oceno po dogovoru z učiteljem.

b) USTNE OCENE

Dijaki pridobijo ustne ocene:

- z izkazovanjem sposobnosti ustnega tvorjenja, poznavanja in ustrezne rabe besedišča ter slovničnih in drugih jezikovnih sredstev v različnih sporazumevalnih položajih;
- z ustno interakcijo v obliki dvogovora, igre vlog, simulacije ali druge sporazumevalne dejavnosti s sošolci ali z učiteljem;
- s pogovorom o določeni temi na podlagi slikovne, zvočne, avdiovizualne ali pisne iztočnice;
- z opisom, primerjanjem in razlaganjem slik, zemljevidov, grafov in drugih virov;
- s povzetkom, razlago ali posredovanjem informacij;
- z debato;
- z igro vlog;

- s projektnimi nalogami in govornimi nastopi, kadar omogočajo ugotavljanje doseganja ustreznih standardov znanja;
- z drugimi dejavnostmi, pri katerih dijak izkazuje doseganje standardov znanja in učnih ciljev.

Pri ustnem ocenjevanju se upoštevajo vsebinska ustreznost, uresničevanje komunikacijskega namena, besedišče, tekočnost in lahkotnost izražanja, razumljivost izgovorjave, jezikovna ustreznost in pravilnost, interakcija, sociolingvistična in pragmatična ustreznost ter uporaba ustreznih komunikacijskih strategij.

Projektno delo in govorni nastopi se ocenjujejo na podlagi vnaprej določenih kriterijev. Pri projektnem delu se lahko ocenjujejo različne sestavine izdelka oziroma izvedbe, pri čemer se upošteva individualni prispevek dijaka in doseganje standardov znanja.

Če dijak zaradi neopravičene odsotnosti ali drugih razlogov ne opravi obveznosti v dogovorjenem roku, je neocenjen.

Če obstaja utemeljen sum kršitve pravil pri izdelavi izdelka oziroma ocenjevanju (npr. nedovoljeno prepisovanje, uporaba nedovoljenih virov ali pripomočkov), se ravna v skladu s Pravilnikom o ocenjevanju znanja v srednjih šolah in Šolskimi pravili ocenjevanja znanja Gimnazije Tolmin.

c) OCENE Z EKSURZIJ

Dijaki lahko pridobijo oceno za jezikovni izdelek, povezan z ekskurzijo, če ta omogoča ugotavljanje doseganja standardov znanja pri predmetu, na primer za rešene delovne liste, poročilo, dnevnik, predstavitev, povzetek ali drug vnaprej določen izdelek v angleščini.

Izvedba oziroma udeležba na ekskurziji sama po sebi ni predmet ocenjevanja. Ocenjuje se znanje in zmožnosti, ki jih dijak izkaže z izdelkom oziroma izvedbo naloge.

2. MERILA OCENJEVANJA MED ŠOLSKIM LETOM

Merila ocenjevanja so dijakom predstavljena na uvodni uri.

2.1 PISNO OCENJEVANJE

0 % - 49 %	Nezadostno (1)
50 % - 62 %	Zadostno (2)
63 % - 75 %	Dobro (3)
76 % - 88 %	Prav dobro (4)
89 % - 100 %	Odlično (5)

Dijaki morajo biti seznanjeni s točkovno vrednostjo posameznih nalog, na vsakem testu mora biti zapisan še točkovnik – meje za ocene ter seznam dovoljenih pripomočkov.

2.2 USTNO OCENJEVANJE

Opisni kriteriji za ustno ocenjevanje:

OCENA	ODSTOTKI	TOČKE
Odlično (5)	89 % - 100 %	18 – 20
Prav dobro (4)	76 % - 88 %	15 – 17
Dobro (3)	63 % - 75 %	13 – 14
Zadostno (2)	50 % - 62 %	10 – 12
Nezadostno (1)	0 % - 49 %	0 – 9

Maksimalno število točk: 20

SPOROČILNOST, SODELOVANJE IN KOHERENCA

5 – Samostojno začne in uspešno vodi pogovor. Ustrezno in spontano se odziva na različne iztočnice in vprašanja, jih razvije in smiselno povezuje. Jasno izraža, razvija in utemeljuje mnenja in stališča ter se ustrezno odziva na sogovorca.

4 – Dokaj samostojno sodeluje in razvija pogovor. Ustrezno se odziva na iztočnice in vprašanja ter večinoma smiselno razvije temo. Mnenja in stališča izraža jasno in jih ustrezno utemelji. Misli so večinoma povezane.

3 – Sodeluje v pogovoru in se ustrezno odziva na večino iztočnic, vendar potrebuje nekaj spodbud. Temu razvije predvsem na preprostejši način. Mnenja in stališča izraža in jih deloma utemelji. Povezanost misli je mestoma manj jasna.

2 – V pogovoru sodeluje predvsem ob spodbudah. Na iztočnice se odziva omejeno in temo težko razvija. Mnenja in stališča izraža pomanjkljivo ali jih težko utemelji. Povezanost misli je pogosto nejasna.

1 – Zelo omejeno sodeluje v pogovoru in se težko odziva tudi na neposredne spodbude. Teme ne zna razviti, mnenj in stališč večinoma ne zna izraziti. Sporočilo je nepovezano.

0 – V pogovoru ne sodeluje oziroma ne zmore oblikovati smiselnega sporočila.

BESEDIŠČE IN REGISTER

5 – Uporablja raznoliko, bogato in ustrezno besedišče ter ustrezne besedne zveze in kolokacije. Besedišče prilagaja temi, namenu, situaciji in sogovorniku ter ustrezno uporablja register.

4 – Uporablja raznoliko in ustrezno besedišče. Večinoma ustrezno izbira izraze glede na temo, situacijo in sogovorca. Manjše pomanjkljivosti ne vplivajo na sporazumevanje.

3 – Besedišče je dovolj široko za obravnavane teme, vendar manj raznoliko in se deloma ponavlja. Register je večinoma ustrezen. Občasno si pomaga s parafraziranjem.

2 – Besedišče je omejeno in se pogosto ponavlja. Pri izbiri besed se pojavljajo napake, ki lahko mestoma otežijo sporazumevanje. Register ni vedno ustrezen.

1 – Besedišče je zelo omejeno in pogosto neustrezno. Dijak težko posreduje osnovno sporočilo, izbira registra je večinoma neustrezna.

0 – Besedišče ne omogoča osnovnega sporazumevanja.

JEZIKOVNA USTREZNOST IN PRAVILNOST

5 – Uporablja širok in raznolik nabor jezikovnih struktur. Jezikovna raba je skoraj brez napak; morebitne napake praviloma samostojno popravi in ne vplivajo na sporazumevanje.

4 – Uporablja raznolik nabor jezikovnih struktur in jih večinoma pravilno uporablja. Pojavljajo se manjše napake, ki praviloma ne vplivajo na razumljivost.

3 – Uporablja različne jezikovne strukture, vendar z več napakami, ali pa pretežno uporablja osnovne strukture z malo napakami. Sporočilo ostaja razumljivo.

2 – Uporablja predvsem osnovne strukture oziroma raznolike strukture s pogostimi napakami. Napake mestoma otežujejo razumevanje.

1 – Večina jezikovnih struktur je napačnih ali zelo omejenih. Napake bistveno otežujejo sporazumevanje.

0 – Jezikovna raba ne omogoča razumljivega sporazumevanja.

TEKOČNOST, RAZUMLJIVOST IN IZGOVARJAVA

5 – Govori tekoče, naravno in razumljivo. Zastoji so redki in ne vplivajo na sporazumevanje. Izgovarjava, naglas in intonacija so zelo dobri in ne ovirajo razumevanja.

4 – Govori večinoma tekoče in razumljivo. Pojavljajo se krajši zastoji, vendar ne vplivajo pomembno na sporazumevanje. Izgovarjava, naglas in intonacija so ustrezni.

3 – Govor je razumljiv, vendar manj tekoč, z občasnimi zastoji. Izgovarjava, naglas in intonacija so večinoma ustrezni, posamezne pomanjkljivosti ne ovirajo bistveno sporazumevanja.

2 – Govor je pogosto prekinjen in manj tekoč. Izgovarjava, naglas ali intonacija so pomanjkljivi, vendar je sporočilo še večinoma razumljivo.

1 – Govor je zelo prekinjen in težko razumljiv. Izgovarjava, naglas in intonacija pomembno otežujejo sporazumevanje.

0 – Govor je nerazumljiv oziroma sporazumevanje ni mogoče.

2.3 GOVORNI NASTOP

OCENA	ODSTOTKI	TOČKE
Odlično (5)	89 % - 100 %	18 – 20
Prav dobro (4)	76 % - 88 %	15 – 17
Dobro (3)	63 % - 75 %	13 – 14
Zadostno (2)	50 % - 62 %	10 – 12
Nezadostno (1)	0 % - 49 %	0 – 9

Maksimalno število točk: 20

VSEBINA

5 – Vsebina v celoti ustreza nalogi. Dijak samostojno razvije temo, izbere in smiselno poveže bistvene informacije ter jih predstavi s svojimi besedami. Vsebino ustrezno razloži, pojasni, primerja, utemelji ali podpre s primeri, kadar to zahteva naloga. Vidna sta razumevanje teme in samostojno razmišljanje.

4 – Vsebina skoraj v celoti ustreza nalogi. Večina zahtev je ustrezno obravnavana in razložena s svojimi besedami. Dijak vsebino večinoma ustrezno razvije ter jo podpre z razlagami, primeri ali utemeljitvami. Vidno je dobro razumevanje teme.

3 – Vsebina večinoma ustreza nalogi. Bistvene zahteve so obravnavane, vendar je razvoj teme mestoma manj poglobljen. Dijak vsebino večinoma predstavi s svojimi besedami in jo le delno podpre z razlagami, primeri ali utemeljitvami.

2 – Vsebina delno ustreza nalogi. Obravnavan je le del zahtev, posamezne pomembne informacije manjkajo ali niso ustrezno razvite. Razlage, primeri ali utemeljitve so redki. Razumevanje teme je omejeno.

1 – Vsebina komaj ustreza nalogi. Večina zahtev ni ustrezno obravnavana. Dijak predstavi malo relevantnih informacij, jih ne razvije oziroma jih večinoma samo reproducira. Razumevanje teme je zelo omejeno.

0 – Vsebina v veliki meri ali v celoti ne ustreza nalogi oziroma dijak ne izkaže razumevanja predstavljenе vsebine.

DODATEK K OCENJEVANJU VSEBINE

Uporaba umetne inteligence

Ustrezna uporaba (z navajanjem): Dijak uporabi umetno inteligenco za zbiranje podatkov, oblikovanje idej ali osnutkov, vendar vsebino lastnoročno predela, poglobi, doda osebno mnenje ali izkušnje.

Delna uporaba: Vsebina deluje generično, stavki so slogovno nenavadni za govorca, ni osebnega razmisleka ali poglobitve. Uporaba

Vpliv na oceno vsebine

Brez odbitkov. Lahko celo pozitivno vpliva na oceno, če je prisoten jasen osebni doprinos in refleksija.

Dijak dobi največ 1 točko za vsebino. Če je dijak za vsebino ocenjen z 1 točko, V ostalih kategorijah lahko dobi največ 2 točki.

umetne inteligence je prepoznavna, ne glede na to, ali je navedena ali ne.

Prekomerna uporaba umetne inteligence:
Vsebina je v veliki meri ali v celoti ustvarjena z umetno inteligenco. Dijak ne zna pojasniti pomena, izrazov ali podrobnosti. Ni dokazov o samostojnem razmišljanju.

0 točk za vsebino. Če je vsebina skoraj v celoti AI-generirana, dijak lahko dobi v vseh ostalih kategorijah največ 1 točko in nima pravice do ponovne predstavitve.

Skrita uporaba umetne inteligence z namenom zavajanja (npr. oddana vsebina v celoti kopirana iz AI brez navedbe, dijak pa trdi, da je delo povsem njegovo).

0 točk za vsebino. Če je vsebina v veliki meri ali v celoti AI-generirana, dijak lahko dobi v vseh ostalih kategorijah največ 1 točko in nima pravice do ponovne predstavitve.

ORGANIZACIJA IN SPOROČILNOST

3 – Predstavitev je jasno, logično in smiselno strukturirana. Posamezni deli so dobro povezani, misli se razvijajo v logičnem zaporedju, sporočilo je jasno in učinkovito. Uvod, razvijanje teme in zaključek so ustrezno oblikovani.

2 – Predstavitev je večinoma jasno strukturirana. Misli so večinoma smiselno povezane, posamezne povezave pa so manj jasne. Sporočilo je razumljivo. Organizacija predstavitve je mestoma pomanjkljiva. Misli so deloma nepovezane ali se ponavljajo. Sporočilo je večinoma razumljivo, vendar manj učinkovito.

1 – Predstavitev je slabo organizirana. Misli so pogosto nepovezane, zaradi česar je sporočilo težko sledljivo. Predstavitev nima prepoznavne organizacije in sporočila ni mogoče v celoti razumeti.

0 – Predstavitev je brez smiselne organizacije in sporočila ni mogoče razumeti.

TEKOČNOST, SAMOSTOJNOST IN RAZUMLJIVOST GOVORA

3 – Dijak govori zelo tekoče in samostojno. Govor je spontan in brez večjih težav razvija svoje misli. Na prosojnice oziroma zapiske se opira le kot na oporo in govora ne bere. Izgovarjava, besedni naglas in intonacija so zelo dobri. Govor je ves čas jasno razumljiv. Dijak govori tekoče in večinoma samostojno. Občasno se opira na prosojnice oziroma zapiske, vendar govora praviloma ne bere. Pojavljajo se krajši premori ali omahovanje, ki ne vplivajo bistveno na učinkovitost predstavitve. Izgovarjava, naglas in intonacija so dobri, govor je jasno razumljiv.

2 – Dijak govori večinoma tekoče in dokaj samostojno. Občasno se opira na zapiske ali prosojnice. Prisotni so premori, ponavljanja ali iskanje izrazov, vendar je predstavitev razumljiva. Izgovarjava, naglas in intonacija so večinoma ustrezni. Govor je pogosto prekinjen s premori in omahovanjem. Dijak se precej opira na prosojnice oziroma zapiske. Izgovarjava, naglas ali intonacija mestoma otežujejo razumevanje, vendar je sporočilo še mogoče razumeti.

1 – Govor je zelo prekinjen in nesamostojen. Dijak večinoma bere oziroma se močno opira na pripravljeno besedilo. Težave s tekočnostjo in izgovarjavo pomembno otežujejo razumevanje. Dijak predstavitve ne more v celoti samostojno ustno izvesti oziroma je govor zaradi težav z razumljivostjo težko razumljiv.

0 – Dijak predstavitve ne more samostojno ustno izvesti oziroma govor zaradi težav z razumljivostjo ni razumljiv.

BESEDIŠČE IN JEZIKOVNA ZMOŽNOST

5 – Besedišče je zelo raznoliko, bogato, natančno in ustrezno glede na temo, namen in raven znanja. Dijak uporablja ustrezno tematsko izrazje, raznolike besedne zveze in jezikovna sredstva ter se zna ustrezno izraziti tudi s parafraziranjem. Uporablja raznolike in zahtevnejše slovnične strukture, ki jih praviloma uporablja pravilno in ustrezno. Napak je zelo malo oziroma jih večinoma samostojno popravi.

4 – Besedišče je raznoliko, natančno in ustrezno. Dijak uporablja primerno tematsko izrazje in različne besedne zveze. Uporablja raznolike slovnične strukture, tudi zahtevnejše. Pojavlja se nekaj manjših slovničnih napak, ki praviloma ne vplivajo na razumevanje in jih dijak pogosto samostojno popravi.

3 – Besedišče je dovolj široko za uspešno sporazumevanje, vendar je manj raznoliko in se deloma ponavlja. Dijak uporablja osnovno in deloma zahtevnejše tematsko izrazje. Uporablja predvsem osnovne slovnične strukture, občasno tudi zahtevnejše. Pojavlja se nekaj slovničnih napak, vendar te praviloma ne ovirajo razumevanja.

2 – Besedišče je omejeno in se pogosto ponavlja. Tematsko izrazje uporablja omejeno. Prevladuje raba osnovnih slovničnih struktur, pri katerih se pojavljajo pogoste napake. Napake mestoma otežujejo razumevanje sporočila. Dijak jih le redko samostojno popravi.

1 – Besedišče je zelo omejeno in pogosto neustrezno. Pomanjkanje ustreznih jezikovnih sredstev pomembno otežuje sporazumevanje. Slovnične strukture so večinoma osnovne in pogosto nepravilne. Napake pogosto otežujejo razumevanje sporočila, dijak jih praviloma ne prepozna oziroma ne popravi.

0 – Dijak zaradi nezadostnega obsega besedišča in jezikovnih sredstev ter nezadostnega obvladovanja slovničnih struktur ne more oblikovati razumljivega sporočila.

INTERAKCIJA IN UPORABA VIZUALNEGA GRADIVA

4 – Vizualno gradivo učinkovito podpira govor. Slike, grafi, diagrami ali drugi prikazi so jasni, pregledni in smiselno povezani z vsebino. Dijak jih ustrezno pojasni. Govori proti občinstvu, vzpostavlja primeren stik s poslušalci in prosojnice uporablja predvsem kot vizualno oporo. Če so del naloge tudi vprašanja poslušalcev, se nanje odziva ustrezno in samostojno.

3 – Vizualno gradivo večinoma podpira govor, vendar je mestoma manj pregledno ali vsebuje nepotrebno besedilo. Dijak večinoma vzpostavlja stik s poslušalci, vendar se občasno opira na prosojnice ali zapiske. Na vprašanja se večinoma ustrezno odziva.

2 – Vizualno gradivo le delno podpira govor ali vsebuje preveč besedila. Dijak pogosto bere s prosojnic oziroma zapiskov in le občasno vzpostavlja stik s poslušalci. Na vprašanja se odziva omejeno.

1 – Vizualno gradivo ni uporabljeno, kadar je bilo zahtevano, oziroma njegova uporaba bistveno ovira predstavitev. Dijak predstavitev pretežno bere in se ne odziva ustrezno na poslušalce oziroma vprašanja.

0 – Dijak ne uporablja vizualnega gradiva in ne vzpostavlja ustreznega stika s poslušalci oziroma se na vprašanja poslušalcev ne odziva.

Pravila priprave predstavitev:

- Uporaba umetne inteligence (AI) je dovoljena le za iskanje idej in pripravo osnutkov. Končna predstavitev mora biti avtorsko delo dijaka. Če je AI uporabljen, mora biti to jasno navedeno v seznamu virov.
- Dijaki ne smejo uporabljati predstavitev z interneta ter dobesedno prepisanih spletnih virov.
- Med nastopom učitelj dijaku lahko zastavi vprašanja, ki pokažejo, ali dijak vsebino razume in zna razložiti.
- Če kandidat/ka predstavitev delno ali v celoti prebere, v vsaki kategoriji lahko dobi največ 1 točko.

Učitelj oceni z nezadostno oceno dijaka:

- če je besedilo oz. vsebina predstavitve po delih ali v celoti prepisano/a iz drugih virov.

Dijak je neocenjen:

- če v dogovorjenem roku ni oddal priprave na govorni nastop v ustreznem (Word) formatu.
- če iz neopravičljivega razloga pri dogovorjeni uri ne opravi govornega nastop.

2.4 DRUGE OBLIKE OCENJEVANJA (uradno pismo, esej)

OCENA	ODSTOTKI	TOČKE
Odlično (5)	89 % - 100 %	18 – 20
Prav dobro (4)	76 % - 88 %	15 – 17
Dobro (3)	63 % - 75 %	13 – 14
Zadostno (2)	50 % - 62 %	10 – 12
Nezadostno (1)	0 % - 49 %	0 – 9

Maksimalno število točk: 20

a) uradno pismo

VSEBINA

5 – Vsebina je povsem primerna, iztočnice so temeljito razvite, s povsem ustreznimi podkrepitevami.

4 – Vsebina je primerna, iztočnice so dokaj dobro razvite, z ustreznimi podkrepitevami.

3 – Približno polovica vsebine je primerna, iztočnice so pomanjkljivo razvite ALI približno polovica iztočnic ni upoštevana ALI del besedila je vzet iz navodil. Če je sestavek krajši od 100 besed (OR) oziroma 120 besed (VR), se v vseh kategorijah dodelijo največ 3 točke.

2 – Večina vsebine ni primerna, iztočnice v glavnem niso razvite ALI besedilo je skoraj v celoti vzeto iz navodil.

1 – Vsebina je komajda primerna, iztočnice niso razvite. Če je vsebina ocenjena z 1 točko, se v drugih kategorijah dodelijo največ 3 točke.

0 – Vsebina je v celoti neprimerna, ker ne sledi navodilom, sestavek je krajši od 50 besed (OR) oziroma 60 besed (VR).

Če je vsebina ocenjena z 0 točkami in je sestavek dolg 50 besed (OR) oziroma 60 besed (VR) ali več, se v drugih kategorijah dodeli največ 1 točka.

SPOROČILNOST

5 – Sporočilni namen in s tem učinek na ciljnega bralca sta popolnoma dosežena. Sestavek v celoti ustreza zahtevani besedilni vrsti in njeni zgradbi.

4 – Sporočilni namen in s tem učinek na ciljnega bralca sta v glavnem dosežena. Sestavek v glavnem ustreza zahtevani besedilni vrsti in njeni zgradbi.

3 – Sporočilni namen in s tem učinek na ciljnega bralca sta na splošno dosežena. Sestavek na splošno ustreza zahtevani besedilni vrsti in njeni zgradbi.

2 – Sporočilni namen in s tem učinek na ciljnega bralca sta le delno dosežena. Sestavek le delno ustreza zahtevani besedilni vrsti in njeni zgradbi.

1 – Sporočilni namen in s tem učinek na ciljnega bralca v glavnem nista dosežena. Sestavek v glavnem ne ustreza zahtevani besedilni vrsti in njeni zgradbi.

0 Sporočilni namen in s tem učinek na ciljnega bralca nista dosežena. Sestavek ne ustreza zahtevani besedilni vrsti in njeni zgradbi. Sestavek je krajši od 50 besed (OR) oziroma 60 besed (VR).

BESEDIŠČE IN REGISTER

5 – Besedišče je pravilno, raznoliko, pogosto bogato, s povsem ustreznim registrom in vpljudnostnim tonom.

4 – Besedišče je v glavnem pravilno, raznoliko, občasno bogato, z večinoma ustreznim registrom in vljudnostnim tonom.

3 – Besedišče je v glavnem pravilno, vendar izrazito povprečno, delno se ponavlja ALI besedišče je zgolj prepisano iz danih iztočnic, z delno neustreznim registrom in vljudnostnim tonom.

2 – Besedišče je pogosto napačno, izrazito povprečno ALI pogosto omejeno, s pretežno neustreznim registrom in vljudnostnim tonom. Razumevanje besedila je lahko mestoma oteženo.

1 – Besedišče je v glavnem napačno, omejeno, s povsem neustreznim registrom in vljudnostnim tonom. Razumevanje besedila je oteženo.

0 – Sestavek je krajši od 50 besed (OR) oziroma 60 besed (VR).

JEZIKOVNA PRAVLNOST

5 – Raba raznolikih jezikovnih struktur, skoraj brez napak.

4 – Raba raznolikih jezikovnih struktur, malo napak.

3 – Raba raznolikih jezikovnih struktur, z več napakami ALI prevladuje raba osnovnih jezikovnih struktur, skoraj brez napak.

2 – Raba raznolikih vrstnih jezikovnih struktur, s pogostimi napakami ALI prevladuje raba osnovnih jezikovnih struktur, s precej pogostimi napakami. Razumevanje besedila je lahko mestoma oteženo.

1 – Večina jezikovnih struktur je napačnih. Razumevanje besedila je oteženo.

0 – Sestavek je krajši od 50 besed (OR) oziroma 60 besed (VR).

b) esej

VSEBINA

5 – Vsebina je povsem primerna, v celoti osredotočena na naslov, podprta s prepričljivimi dokazi, s poglobljenim vpogledom v temo, obravnavano problemsko.

4 – Vsebina je v glavnem primerna, osredotočena na naslov, podprta s primernimi dokazi, z dobrim vpogledom v temo, obravnavano dokaj problemsko.

3 – Vsebina je na splošno primerna, delno osredotočena na naslov (približno polovica je primerna ALI se ponavlja), podprta z enostavnimi/neizvirnimi dokazi, s površnim vpogledom v temo, obravnavano delno problemsko in delno pripovedno; sestavek je krajši od 150 besed. Če je sestavek krajši od 150 besed, tudi v drugih kategorijah dodelimo največ 3 točke.

2 – Vsebina je v glavnem neprimerna, občasno osredotočena na naslov, pomanjkljivo podprta z dokazi, s površnim vpogledom v temo, obravnavano občasno problemsko in večinoma pripovedno.

1 – Vsebina je komajda primerna, ni osredotočena na naslov, s pomanjkljivim vpogledom v temo, ki ni obravnavana problemsko. Če je vsebina ocenjena z 1 točko, v drugih kategorijah dodelimo največ 3 točke.

0 – Vsebina je v celoti neustrezna. Ali sestavek je krajši od 100 besed. Če je vsebina ocenjena z 0 točkami in je sestavek dolg 100 besed ali več, v kategorijah besedišče, jezikovna pravilnost in zgradba/vezljivost (koherenca) dodelimo največ 2 točki.

BESEDIŠČE

5 – Besedišče je pravilno, raznoliko, pogosto nadpovprečno bogato, z izrazito rabo pristnih kolokacij, s povsem formalnim registrom (1–2 spodrsaljaja).

4 – Besedišče je v glavnem pravilno, raznoliko, občasno nadpovprečno bogato, z rabo pristnih kolokacij, z dokaj formalnim registrom (nekaj spodrsljajev).

3 – Besedišče je v glavnem pravilno, a povprečno, delno se ponavlja, z večinoma neizrazitimi kolokacijami, s pretežno ustreznim registrom (več spodrsljajev).

2 – Besedišče je pogosto napačno. IN/ALI izrazito povprečno, pogosto se ponavlja, je dokaj omejeno (razumevanje besedila je oteženo), s pretežno ustreznim registrom (pogosti spodrsljaji).

1 – Besedišče je v glavnem napačno, se ponavlja, je zelo omejeno (razumevanje besedila je pretežno oteženo).

0 – Sestavek je krajši od 100 besed.

JEZIKOVNA PRAVLNOST

5 – Pogosta raba zapletenih jezikovnih struktur, skoraj brez napak.

4 – Občasna raba zapletenih jezikovnih struktur, malo napak.

3 – Občasna raba zapletenih jezikovnih struktur z nekaj napakami. Ali pretežna raba osnovnih jezikovnih struktur, skoraj brez napak.

2 – Pretežna raba osnovnih jezikovnih struktur, s precej pogostimi napakami (razumevanje besedila je pogosto oteženo).

1 – Pretežna raba osnovnih jezikovnih struktur, večina povedi je jezikovno napačnih (razumevanje besedila je pretežno oteženo).

0 – Sestavek je krajši od 100 besed.

ZGRADBA/VEZLJIVOST (KOHERENCA)

5 – Besedilo je povsem primerno členjeno na jasno nakazane odstavke (uvod, jedro, zaključek); dobra vezljivost na ravni stavka, odstavka in sestavka; pretežna raba kompleksnih povedi, misli si sledijo v povsem logičnem zaporedju.

4 – Besedilo je primerno, členjeno na jasno nakazane odstavke (uvod, jedro, zaključek); raba kompleksnih povedi, vezljivost je mestoma ohlapna (bodisi na ravni stavka, odstavka in/ali sestavka).

3 – Besedilo ni povsem primerno členjeno; očitna nepovezanost na ravni stavka, odstavka in sestavka. Če je sestavek napisan v enem odstavku, dodelimo največ 3 točke.

2 – Besedilo ni primerno členjeno, večinoma nejasna in nelogična povezanost na ravni stavka, odstavka in sestavka.

1 – Besedilo ni členjeno, misli so navržene.

0 – Sestavek je krajši od 100 besed.

3. MINIMALNI STANDARDI ZNANJA

1. letnik

VSEBINSKI SKLOP	Minimalni standardi znanj
Sporazumevalne jezikovne zmožnosti	Dijak: – ima osnovni jezikovni nabor, ki mu omogoča, da se znajde v vsakdanjih situacijah s predvidljivo vsebino in lahko govori/piše o obravnavanih temah. – ima dovolj besedišča za opravljanje rutinskih, vsakdanjih transakcij v znanih situacijah in pogovor/pisanje o poznanih temah. Zaradi leksikalnih omejitev se pri izražanju omejuje in občasno mora iskati ustrezne besede. – uporablja preproste stavčne strukture pravilno, vendar občasno še vedno dela določene sistemske napake, a je kljub temu jasno, kaj želi sporočiti.
Razumevanje avdiovizualnega gradiva	Dijak: – posluša in razume krajša, počasi govorjena besedila, ki so bodisi posneta, posredovana preko medijev ali posredovana v medsebojni komunikaciji v živo; – razume glavne točke jasnega, počasnega in razločnega govora o znanih temah, s katerimi se srečuje v šoli; – če je govor počasen in jasen, razume in razbere bistvene informacije v kratkih posnetih odlomkih o znanih temah; – uspešno rešuje določene, njemu znane naloge slušnega razumevanja.

Bralno razumevanje	Dijak: – prebere krajša, preprosta stvarna besedila, napisana v standardnem jeziku, ki so povezana s temami, obravnavanimi pri pouku; – zna najti ključno misel, razume osnovne podrobnosti in zveze med deli besedila; – razumevanje pokaže z njemu znanimi lažjimi govornimi in pisnimi dejavnostmi.
Ustno izražanje in interakcija	Dijak: – preprosto, a vendar razumljivo govori in se sporazumeva o temah, obravnavanih pri pouku; pri tem uporablja kratke nize preprostih besednih zvez in stavkov, ki jih poveže v enostavno zaporedje; – se v predvidljivih vsakdanjih okoliščinah vključuje v pogovor, če je govor sodelujočih razločen in počasen in mu je tema znana, pri tem pa potrebuje pomoč sogovornika; govori z očitnimi premori; – večinoma izgovarja razumljivo, pojavijo se tudi nepravilnosti.
Pisno izražanje in interakcija	Dijak: – napiše preprosta, sklenjena besedila v zvezi z obravnavanimi temami pri pouku ali s temami s področja osebnega zanimanja; – s pomočjo iztočnic opiše določen dogodek ali kraj.

2. letnik

VSEBINSKI SKLOP	Minimalni standardi znanj
Sporazumevalne jezikovne zmožnosti	– Dijakov jezikovni razpon je dovolj velik, da se znajde v vsakdanjih situacijah in lahko govori/piše o splošnih in obravnavanih temah. – Obseg besedišča zadošča, da z nekaj oklevanja in posrednega opisovanja dijak/-inja oblikuje sporočila o obravnavanih in preprostih splošnih temah. Dobro obvlada osnovno besedišče, vendar se pri izražanju kompleksnejših misli ali ob neznanih temah in v neznanih situacijah še vedno pojavljajo večje napake. – V znanih kontekstih se dijak/-inja sporazumeva precej slovnično pravilno in v splošnem pozna obravnavane slovnične strukture, čeprav se čuti vpliv maternega jezika. Občasno dela sistemske napake, vendar je jasno, kaj hoče povedati.
Razumevanje avdiovizualnega gradiva	Dijak: – posluša in razume krajša zmerno hitro govornjena besedila, ki so bodisi posneta, posredovana preko medijev ali posredovana v medsebojni komunikaciji v živo;

	– razume glavne točke jasnega standardnega govora o znanih temah, s katerimi se srečuje v šoli; – če je govor razmeroma počasen in jasen, razume bistvo radijskih novic in preprostejšega posnetega gradiva o znanih temah; – uspešno rešuje določene, njemu znane naloge slušnega razumevanja.
Bralno razumevanje	Dijak: – prebere daljša stvarna besedila, napisana v standardnem jeziku, ki so povezana s temami, obravnavanimi pri pouku; – razume večino besedila, prepozna bistvo in zna poiskati specifične podatke; – razumevanje pokaže z reševanjem njemu znanih nalog bralnega razumevanja.
Ustno izražanje in interakcija	Dijak: – preprosto govori in se sporazumeva o splošnih temah in temah, obravnavanih pri pouku; – sodeluje v pogovoru, če je govor sodelujočih razločen in če mu je tema znana, pri tem pa potrebuje občasno pomoč sogovornika; govori s premori; – večinoma izgovarja razumljivo z občasnimi nepravilnostmi.
Pisno izražanje in interakcija	Dijak: – napiše preprosta, sklenjena besedila v zvezi s splošnimi temami, temami obravnavanimi pri pouku ali s temami s področja osebnega zanimanja; – napiše osebna in uradna pisma ali elektronska sporočila;

3. letnik

VSEBINSKI SKLOP	Minimalni standardi znanj
Sporazumevalne jezikovne zmožnosti	– Dijak ima dovolj velik obseg jezikovnega znanja, da lahko opiše nepredvidljive situacije, razloži glavne točke neke ideje ali problema in izrazi mnenje o obravnavanih, splošnih in tudi o abstraktnih in kulturnih temah. – Dijakovo besedišče je dovolj obsežno, da z manjšim oklevanjem in parafraziranjem lahko govori o obravnavanih in splošnih temah. Občasno prihaja do zamenjav in izbire besed, a to ne ovira sporazumevanja. – Dijak se sporazumeva precej slovnično pravilno in v splošnem pozna obravnavane slovnične strukture. Redko dela sistemske napake, ki bi lahko privedle do nesporazuma.

Razumevanje avdiovizualnega gradiva	Dijak: – posluša in razume govorna besedila, ki so bodisi posneta, posredovana preko medijev ali posredovana v medsebojni komunikaciji v živo; – razume nezapletena dejstva o znanih temah, s katerimi se srečuje v šoli. Prepoznava tako splošna sporočila kot konkretne podrobnosti, če je govor razločen in naglas znan; – če je govor v standardnem jeziku in počasen, razume vsebino večine posnetega ali predvajanega avdiogradiva o obravnavanih temah; – uspešno rešuje določene, njemu znane naloge slušnega razumevanja.
Bralno razumevanje	Dijak: – prebere daljša avtentična besedila, vzeta iz različnih virov, ki so povezana s temami, obravnavanimi pri pouku in splošnimi temami; – razume bistvo, glavne in posamezne ideje ter specifične podatke v besedilih; loči mnenje od informacije; – razumevanje pokaže s povzemanjem osrednjih misli besedila in uspešno rešuje njemu znane tipe nalog bralnega razumevanja.
Ustno izražanje in interakcija	Dijak: – razmeroma tekoče prikaže splošne teme in teme, obravnavane pri pouku; predstavitev je strukturirana linearno; – sodeluje v pogovoru in se sporazumeva o splošnih temah in temah, obravnavanih pri pouku, če je govor sodelujočih razločen in standarden; govori dokaj samostojno s krajšimi prekinitvami; sledi in se vključuje v pogovor; – izgovarja razumljivo z občasnimi nepravilnostmi.
Pisno izražanje in interakcija	Dijak: – napiše sestavke v zvezi s splošnimi in obravnavanimi temami; – piše uradna pisma, v katerih poda bistvene informacije; – piše esej na iztočnico.

4. letnik

VSEBINSKI SKLOP	Minimalni standardi znanj
Sporazumevalne jezikovne zmožnosti	Dijak: – ima zadosten obseg jezikovnega znanja, da lahko oblikuje opise, zadovoljivo izraža stališča in razvija argumente o predelanih in splošnih temah.

	– ima dovolj obsežno besedišče, da lahko brez veliko opaznega iskanja ustreznih besed govori/piše o obravnavanih temah in o večini splošnih tem. Leksikalne vrzeli lahko občasno povzročijo obotavljanje in parafraziranje, včasih tudi napačne izbire besed, vendar to ne ovira sporazumevanja. – se sporazumeva precej slovnično pravilno in pri tem včasih uporablja tudi zapletene stavke. Še vedno se pojavljajo spodrsaljaji, nesistemske napake ali manjše nepravilnosti v strukturi. Ne dela veliko sistemskih napak, ki bi povzročile nesporazume in jih večino lahko sam popravi.
Razumevanje avdiovizualnega gradiva	Dijak: – posluša in razume govorna besedila, ki so bodisi posneta, posredovana preko medijev ali posredovana v medsebojni komunikaciji v živo; – razume glavne misli (vsebinsko in jezikovno) kompleksnega govora o konkretnih in abstraktnih temah v standardnem jeziku. – z nekaj truda razume večino radijskih dokumentarnih oddaj in večino drugega posnetega ali predvajanega avdiogradiva o obravnavanih temah v standardnem jeziku; – uspešno rešuje določene, njemu znane naloge slušnega razumevanja.
Bralno razumevanje	Dijak: – samostojno prebere daljša avtentična umetnostna ali neumetnostna besedila, vzeta iz različnih virov, ki so povezana s temami, obravnavanimi pri pouku in splošnimi temami; – prepozna bistvo (osrednje misli) v besedilu, dovolj dobro prepozna relevantne informacije (specifične podatke) in sporočilni namen; – razumevanje pokaže s povzemanjem osrednjih misli besedila in stališč avtorjev; uspešno rešuje njemu znane naloge bralnega razumevanja.
Ustno izražanje in interakcija	Dijak: – posreduje dokaj jasne opise in predstavitve splošnih tem in tem, obravnavanih pri pouku; zadovoljivo razvije argumentacijo, da mu sogovorec večino časa brez težav sledi; – sodeluje v pogovoru in se sporazumeva o splošnih temah in temah, obravnavanih pri pouku, če je govor sodelujočih razločen in standarden; govori dokaj samostojno s krajšimi prekinitvami, sledi in se vključuje v pogovor; – izgovarja razumljivo in pravilno, z občasnimi nepravilnostmi.
Pisno izražanje in interakcija	Dijak: – napiše sestavke v zvezi s splošnimi in obravnavanimi temami;

	– napiše razpravljalni esej in krajše sestavke v eni od sporočanjskih oblik (poročilo, uradno pismo, elektronsko sporočilo in članek); – pozna zgradbo (zunanjo obliko) krajših sestavkov in v njih omeni vse bistvene podatke, da zadovoljivo razvije zahtevane iztočnice. – v eseju zadovoljivo razvije argumente, navede razloge za določeno stališče ali proti njemu ter pojasni prednosti in slabosti različnih možnosti.
--	--

4. ROKI PISNEGA OCENJEVANJA – MREŽNI PLAN

Mrežni plan ocenjevanje je objavljen na:

<https://gimtol.si/wp-content/uploads/2026/09/Plan-pisnih-ocenjevanj-2026-27-1.obdobje-1.pdf> (<https://gimtol.si/wp-content/uploads/2026/09/Plan-pisnih-ocenjevanj-2026-27-1.obdobje-1.pdf>)

<https://gimtol.si/wp-content/uploads/2026/09/PLAN-PISNIH-OCENJEVANJ-2026-27-2.obdobje.docx> (<https://gimtol.si/wp-content/uploads/2026/09/PLAN-PISNIH-OCENJEVANJ-2026-27-2.obdobje.docx>)

NAČINI IN MERILA OCENJEVANJA NA POPRAVNIH IN DOPOLNILNIH IZPITIH

Dijaki, ki nimajo opravljenih vseh pisnih ocenjevanj, so neocenjeni in opravljajo predmetni izpit.

Dijak ob koncu pouka ne more biti ocenjen pozitivno, če v zadnjem ocenjevalnem obdobju nima nobene pozitivne ocene oz. če vsaj ena izmed pisnih ocen ni pozitivna.

Na izpitu se preverja sposobnost komunikacije ustrezno stopnji učenja jezika v določenem letniku in poznavanje učne snovi (slovnica, besedišče, besedne zveze, teksti) določenega letnika - skladno s snovjo in nalogami obravnavanimi med šolskim letom.

PISNI DEL

Traja od 45 do 90 minut. Kandidat mora za pozitivno oceno iz pisnega dela doseči najmanj 50 %. Pri tem velja ista ocenjevalna lestvica kot med letom - glej poglavje: PISNO OCENJEVANJE.

Delež skupne ocene je odvisen od razmerja med pisnim in ustnim delom:

70 % pisnega dela in 30 % ustnega dela

USTNI DEL

Ustni del izpita je sestavljen iz vprašanj, ki se vežejo na predelane vsebinske sklope. Ustna ocena se oblikuje na podlagi kandidatovega poznavanja slovnice, besedišča, vsebine predpisane snovi in njegovih komunikacijskih zmožnosti, in sicer v skladu s

kriteriji za ustno preverjanje znanja. Pri ustnem delu izpita kandidat dobi vprašanja napisana na posebnem listku. Na voljo so vsaj 5 listkov več, kot je kandidatov. Kandidat lahko listek enkrat zamenja, drugič pa ga ne more več zamenjati. Nato ima kandidat pravico do 15 minutne priprave za ustni del izpita. Na poseben list si lahko napiše oporne točke, s katerimi si lahko pri ustnem izpitu pomaga, ne sme pa jih brati. Po končanem izpitu komisija liste z opornimi točkami uniči. Ustno preverjanje ne sme trajati več kot 20 minut. Izpraševalec kandidatu lahko postavi dodatna vprašanja, lahko pa tudi vprašanja s pisnega dela izpita. Kandidata o odločitvi komisije seznani izpraševalec ali predsednik komisije, ta kandidata seznani ali je izpit opravil ali ne ter s kakšno oceno je bil ocenjen. Na kandidatovo zahtevo poda tudi utemeljitev ocene. Kandidat ima po koncu ustnega dela izpita možnost, da pogleda svoj pisni izdelek.

Ocena ustnega dela se pridobi v skladu s kriterijem:

89 % - 100 % = odlično (5)

76 % - 88 % = prav dobro (4)

63 % - 75 % = dobro (3)

50 % - 62 % = zadostno (2)

do 49 % = nezadostno (1)

V Tolminu, 19. 9. 2026

Vodja aktiva tujih jezikov,

Ime in priimek: Vika Perinčič Podpis:

Učitelj/i predmeta: Vika Perinčič Podpis:

Učitelj/i predmeta: Zvonka Dalić Rink Podpis:

